Reţele de calculatoare

Partea a 2-a

Sebastian Fuicu

- Arhitecturi de reţea
- Straturi şi protocoale
- Încapsularea
- Modelul OSI (Open System Interconnection)
- Modelul Internet (Stiva TCP/IP)

Arhitecturi de reţea

Cerințe pentru proiectarea unei rețele

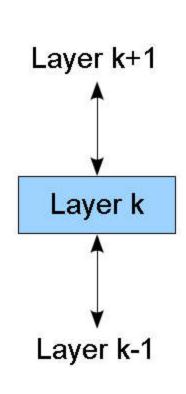
- să asigure o conectivitate generală.
- să fie eficientă sub aspectul costurilor.
- să fie corectă.
- să fie robustă.
- să asigure performanțe ridicate între un număr mare de calculatoare.
- să răspunde la cerințele care vin din partea programelor de aplicații.
- trebuie să evolueze pentru a se adapta la modificările care apar în tehnologia de bază.

Arhitecturi de reţea

- Pentru a simplifica problema proiectării s-au creat modele generale denumite arhitecturi de reţea.
- Arhitecturile de reţea ghidează proiectarea şi implementarea reţelelor de calculatoare.
- Există două tipuri importante de arhitecturi de rețea:
 - modelul OSI
 - modelul Internet

 Când complexitatea sistemului (a reţelei) este ridicată se preferă impărţirea acestuia în mai multe nivele de abstractizare.

- Prin *abstractizare* se urmărește:
 - definirea unui *model* care să poată sintetiza un anumit aspect important al sistemului.
 - înglobarea modelului într-un *obiect* care să furnizeze o *interfață* manipulabilă de către alte componente din sistem.
 - ascunderea detaliilor de implementare ale obiectului faţă de utilizatorii acestuia.

 Abstractizările conduc în mod natural la stratificare în cazul reţelelor de calculatoare

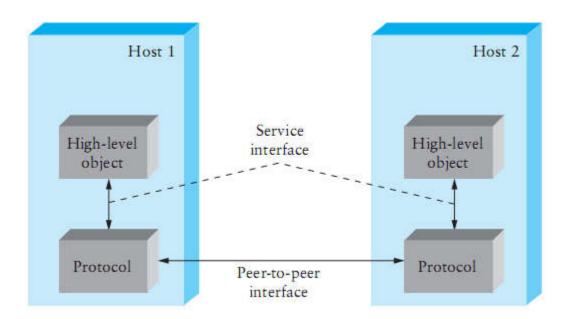
 Se porneşte de la serviciile oferite de echipamentele de bază şi se adaugă o secvenţă de straturi.

 Fiecare strat oferă un set de servicii mai ridicat şi implicit mai abstract.

• Serviciile asigurate de straturile superioare sunt implementate în funcţie de serviciile furnizate de straturile inferioare.

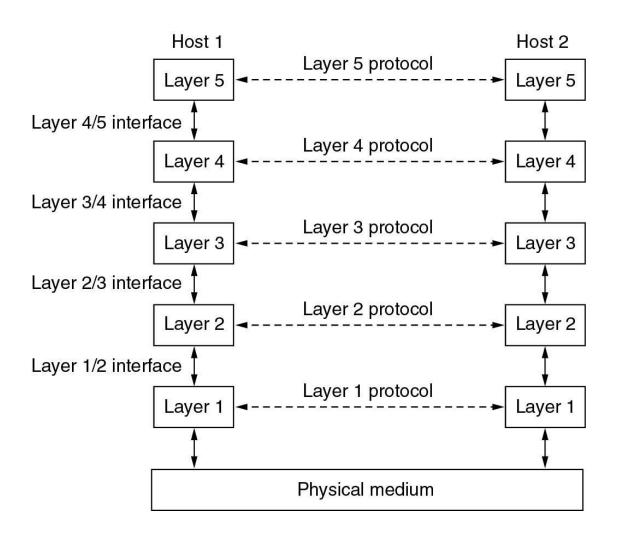
- Stratificarea oferă două facilităţi importante:
 - dezvoltarea unei reţele se descompune în componente mai uşor de controlat.
 - se asigură o proiectare modulară.
 - Obiectele abstracte care alcătuiesc straturile unei reţele se numesc protocoale.

- Un protocol asigură un serviciu de comunicaţie pe care obiectele de nivel mai ridicat le folosesc pentru a realiza schimbul de mesaje.
- Fiecare protocol defineşte două interfeţe distincte:
 - Service interface: reprezintă interfaţa cu celelalte obiecte din cadrul stivei.
 - Peer interface: reprezintă interfaţa către omologul său de pe acelaşi nivel dar de pe un alt sistem.

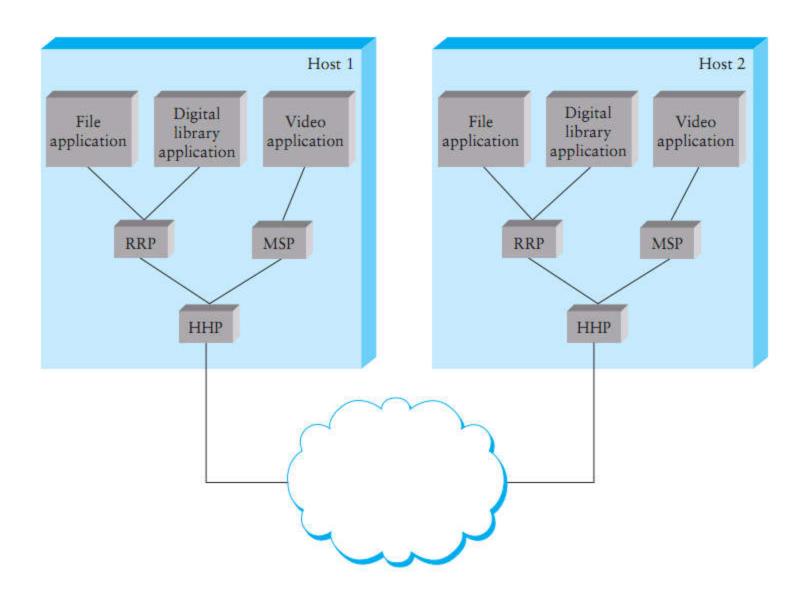

- Un protocol defineşte:
 - un serviciu de comunicaţii pe care îl exportă local.
 - un set de reguli în vederea implementării serviciului.
- Protocoalele pot oferi două tipuri de servicii:
 - serviciu orientat pe conexiune (connection oriented): mesajele circulă folosind un circuit virtual (virtual connection)
 - serviciu fără conexiune: mesajele circulă independent unele faţă de altele
 - Un circuit virtual poate oferi o conexiune sigură sau nesigură.

- Doar la nivelul hardware, echipamentele omoloage comunică direct unele cu altele.
- Comunicaţia peer-to-peer este indirectă:
 - fiecare protocol comunică indirect cu perechea sa de pe acelaşi nivel.
 - pentru a transmite un mesaj, acesta este transferat protocolului de pe nivelul inferior, care încearcă să livreze mesajul către perechea sa.

- Potenţial, pot exista mai multe protocoale pe un anumit nivel, fiecare furnizând un serviciu de comunicaţii diferit.
- Suita de protocoale care alcătuiesc un sistem de reţele poate fi reprezentată sub forma unui graf de protocoale.
- În reprezentarea următoare este redat un graf ipotetic care conţine următoarele protocoale:
 - RRP (Request/Reply Protocol)
 - MSP (Message Stream Protocol)
 - HHP (Host-to-Host Protocol)

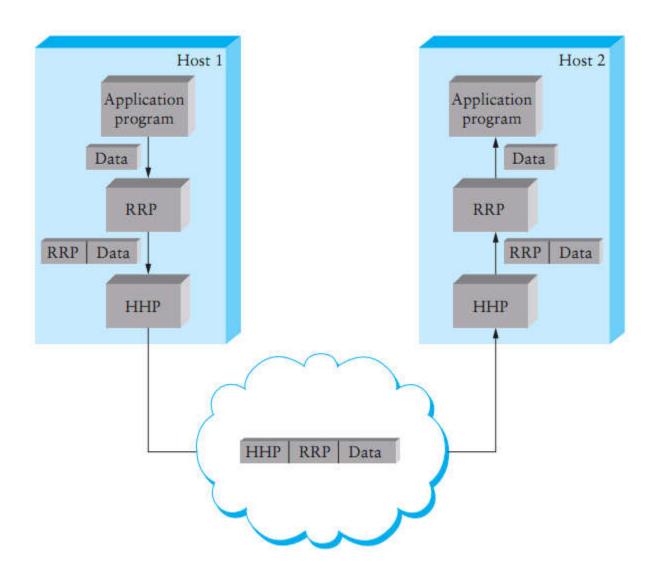

- Să luăm ca exemplu o aplicaţie care vrea să transmită un mesaj
 - Această aplicaţie face apel la serviciile oferite de protocolul RRP.
 - Protocolul care va transporta mesajul nu trebuie să cunoască natura informaţiilor transportate.

- Când un protocol de pe un nivel, comunică cu perechea sa, trebuie să specifice într-un fel anumite informaţii de control.
 - Acest lucru se realizează prin anexarea unui antet (header) la mesajul care trebuie transmis.
 - Antetul este o structură de date de maxim câţiva zeci de octeţi.
 - Se formează astfel un nou mesaj care conţine antetul şi corpul mesajului.
 - Noul mesaj poartă denumirea de pachet de date (data packet) sau cadru de date (data frame)

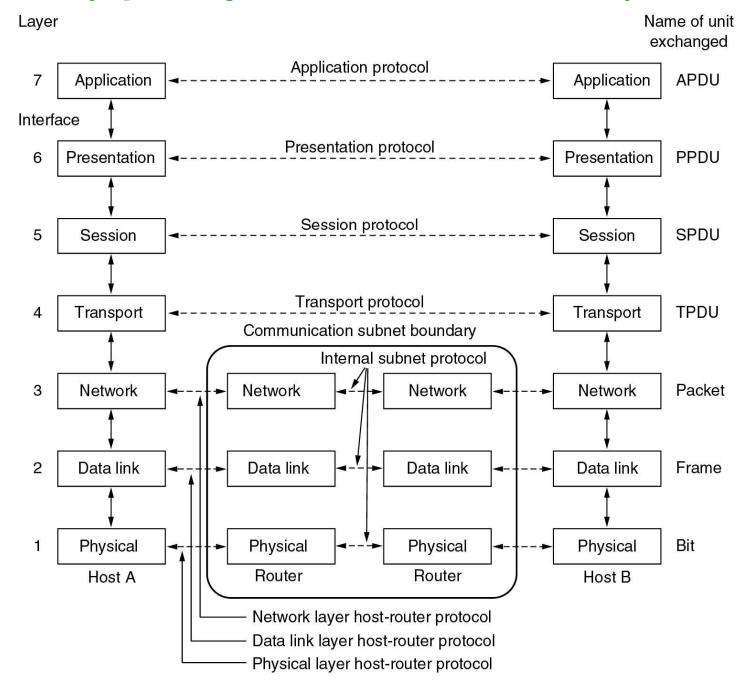
- Spunem că mesajul pe care aplicaţia doreşte să îl transmită a fost încapsulat într-un nou mesaj creat de protocolul RRP.
- Acest proces al încapsulării este repetat la fiecare nivel al grafului de protocoale.

- Protocoalele implementează un canal logic de comunicaţie care poate fi folosit simultan de mai multe aplicaţii.
- Deci apare un proces de multiplexare la un capăt şi de demultiplexare la celălalt capăt.

- Modelul a fost propus de către International Organization for Standardization.
- Scopul acestui set de standarde era să definească o modalitate uniformă de conectare a unor sisteme cu caracteristici diferite.
- Modelul OSI prezintă la nivel de principiu serviciile care trebuie asociate fiecărui nivel neimpunând însă soluții concrete de implementare a acestora.
- Modelul OSI prezintă 7 nivele.

• Nivelul Fizic

- Serviciul pus la dispoziție este acela de a transporta un şir de biți de la un capăt la celălalt al unei legături fizice.
- Legătura fizică poate fi realizată prin fire metalice, fibre optice sau canale radio.

- Nivelul Legătură de Date
 - Când Nivelul Fizic transportă date, acestea pot fi afectate de erori.
 - Pentru a realiza o comunicație sigură între două puncte a fost necesar să se introducă Nivelul Legătură de Date.
 - Acesta va fi responsabil cu detecția și eventual corecția erorilor care pot apărea pe Nivelul Fizic.
 - Nivelul legătură de date organizează datele care trebuie trimise sub forma unor cadre.
 - La acest nivel trebuie să se practice și un control al fluxului de date.

• Nivelul Rețea

- Trebuie să îndeplinească sarcina mai complexă de a transporta date între două noduri neadiacente, adică informația va trebui să tranziteze noduri intermediare.
- Nivelul Rețea organizează datele care trebuie trimise sub forma unor pachete.
- Cu alte cuvinte, Nivelul Rețea este responsabil de dirijarea pachetelor de la sursă la destinație trecând prin noduri intermediare.

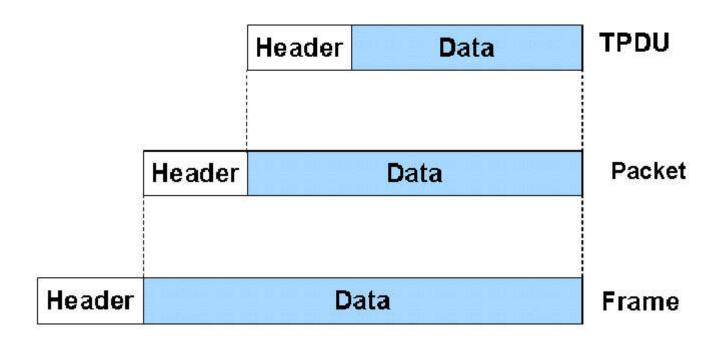
• Nivelul Rețea

- Pachetul folosit de Nivelul Rețea este prevăzut cu un câmp in partea de Header, care reprezintă adresa nodulului destinație.
- Când datele tranzitează nodurile intermediare, este nevoie ca de fiecare dată să se verifice valoarea acestui câmp de adresă.

• Nivelul Transport

- Nivelul Transport spunem că este de tipul *capăt la capăt* deoarece o instanță a protocoalelor de pe acest nivel trebuie să existe doar la nivelul nodurilor care comunică între ele.
- Realizează fragmentarea mesajelor prea lungi.
- Asigură ca datele să ajungă în aceiași ordine în care au fost transmise.
- Asigură un control al fluxului.
- Transformă Nivelul Rețea dintr-unul nesigur, în unul sigur.

• Nivelul Transport organizează datele sub forma unor pachete numite TPDU (Transport Protocol Data Units).

Nivelul Sesiune

• Nivelul sesiune a fost gândit pentru a permite utilizatorilor să stabilească sesiuni, adică o modalitate de sincronizare și de control al dialogului între două procese care comunică la distanță.

• Nivelul Prezentare

- Acest nivel procesează informațiile pentru a le face compatibile între două aplicații diferite, asigurând o independență între aplicații și Nivelul Transport
- Operațiile tipice pe care acest nivel le realizează sunt de conversie, formatare, criptare și compresie.

• Nivelul Aplicație

• Conține toate protocoalele și aplicațiile care interacționează direct cu utilizatorul oferind o interfață pentru accesul acestuia la rețea.

Nivelul Aplicație Nivelul Aplicație Nivelul Prezentare Nivelul Sesiune **Nivelul Transport** Nivelul Transport Nivelul Rețea Nivelul Internet Nivelul legătură de date Nivelul de acces la mediu Nivelul Fizic Medelul OSI Stiva TCP/IP

Nivelul de Acces la Mediu

- La acest nivel stiva TCP/IP nu definește un anume protocol.
- Ideea este de a suporta toate standardele de pe acest nivel (ex. Ethernet, Frame Relay, ATM, reţele bazate pe fibră optică, reţele fără fir, etc.)

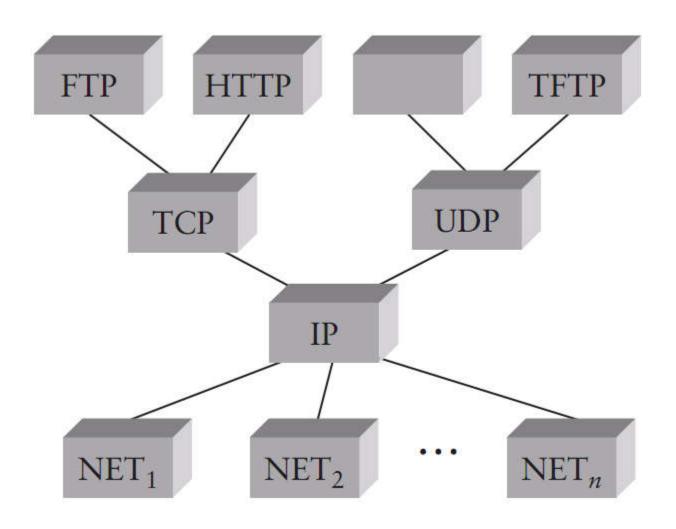
Nivelul Internet

- Protocolul care funcționează pe acest nivel este protocolul IP.
- Tipul de serviciu oferit de acest protocol este de tipul comutare de pachete.
- Datele care urmează a fi transmise vor fi încapsulate în pachete.
- Pachetele vor fi direijate spre destinație în mod independent unele față de altele

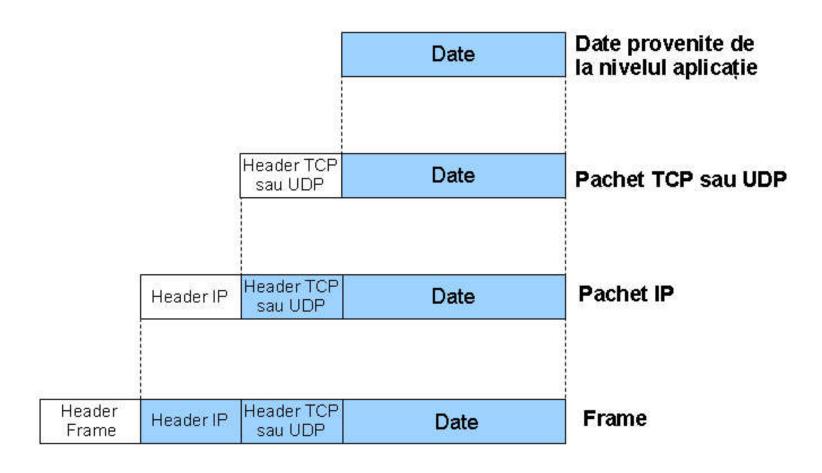
- Nivelul Transport
 - Exista două tipuri de servicii pe care Nivelul Transport le poate oferi:
 - serviciu orientat pe conexiune, fără erori, care furnizează octeții în ordinea in care au fost trimiși (protocolul TCP).
 - celălalt serviciu nu oferă nici o garanție asupra ordinii în care vor fi recepționate datele (protocolul UDP).

• Nivelul Aplicație

• La acest nivel se găsesc toate aplicațiile și protocoalele care asigură accesul utilizatorului la resursele rețelei.

• Încapsularea datelor practicată în interiorul stivei TCP/IP.

- Caracteristici importante
 - Stiva TCP/IP nu impune o stratificare strictă: o aplicație poate ignora Nivelul Trasport si să facă apel direct la Nivelul Internet sau la una din tehnologiile de pe Nivelul de Acces la Mediu.
 - IP servește ca punct focal al intregii arhitecturi Internet: definește o metodă comună de schimb de pachete pentru un număr foarte mare de rețele.